

ONDER DE KUNST VAN JENNY ROOST SCHUILT EEN GERAAMTE

“Ik wil plezier blijven houden in wat ik doe”, zegt beeldend kunstenaar Jenny Roost (50) aan de keukentafel van haar gezellige huis in Hoensbroek. En dat plezier zal haar waarschijnlijk niet snel vergaan. In en om de woning staan vele kunstuitingen uitgestald, allemaal van eigen hand. Roost maakt bronzen beelden en juweelcreaties, maar ook doosjes met daarin figuren van staaldraad.

Ze legt uit dat zich in ieder bronzen beeld een geraamte bevindt. Zo'n draadfiguur dient als basis. Wanneer daar dan was omheen gaat, is die figuur niet meer te zien. En dat betreurt ze. Zo kwam ze op het idee om draadfiguren te verpakken in kartonnen doosjes. Roost heeft gemerkt dat, zoals wel vaker gebeurt bij kunst, ook deze doosjes vragen oproepen.

Mensen weten niet wat ze ermee aan moeten of hebben moeite met het gebruik van gewoon karton. “Het overstijgt het gewone, het leuke”, vindt ze zelf. “Door in een doosje te gaan, projecteer je je eigen leven.”

Roost omschrijft de mensen die haar werk waarderen als ‘gevoelsmensen’. Mensen die open staan voor de energie die een beeld uitstraalt, voor het verhaal dat het vertelt. “Beelden gaan een eigen

leven leiden. Meestal verkoop ik een beeld pas een aantal jaren nadat ik het heb gemaakt.” Ze wilde eigenlijk altijd al kunstenaar worden, als kind was ze steevast aan het knutselen. “Het is begonnen met maskers”, herinnert ze zich. De opleiding beeldhouwen in Genk en meerdere cursussen in metaalbewerking en edelsmeden vormden de latere, gedegen basis voor haar vakmanschap.

PROCES

De lijst met opdrachten van bedrijven en organisaties is inmiddels indrukwekkend. Omdat deze opdrachtgevers niet per definitie ‘in de kunst’ zitten, is communicatie erg belangrijk. “Ik neem mensen mee in het proces, maar het werkt ook andersom: er gaan allerlei werelden voor mij open. Bijvoorbeeld over innovatie in de zorg. Dat is heel interessant. Je bent anders met je vak bezig dan wanneer je alleen in het atelier zit. En samenwerken met anderen is leuk.”

In diverse gemeenten in de regio zijn beelden van Roost te bewonderen. In Brunssum, nabij zorgcentrum Catharina Daemen, staat haar creatie ‘Brigida’. Het is een verwijzing naar het religieuze leven, want in de directe nabijheid bevond zich een klooster. Nu hier een zorgcentrum met aanleunwoningen is gebouwd, is de link naar ‘het zorgzame’ ook makkelijk gelegd. Op het Wilhelminaplein in Schinveld vertelt ook ‘De Levensdans’ een eigen verhaal. Met gevoel voor historie werd deze creatie geplaatst nabij de plek waar vroeger een dancing was. “Veel mensen die tegenwoordig in de appartementen aan het plein wonen, gingen daar vroeger zelf dansen.”

Ook kleinere, particuliere opdrachten hebben haar volledige aandacht. Soms laten die een onuitwisbare indruk achter. Zo wilde een cliënt dat haar

verhaal tot uiting werd gebracht in een trouwring. Het verhaal van een huwelijk waarin haar echtgenoot op een gegeven moment te kampen kreeg met dementie. De oorspronkelijke band tussen de twee veranderde daardoor. Aan de kunstenaar de taak om deze symboliek te vertalen in een concrete vorm. “Het was moeilijk om hieraan te beginnen”, bekent Roost. Het is even stil aan de keukentafel, terwijl ze de ring als een kleinood koestert: op het sieraad heeft ze overdwars een aantal subtiele reepjes aangebracht die moeten weergeven dat de cirkel niet is verbroken, maar wel onderbroken. Het was voor haar vooral gevoelsmatig een regelrechte uitdaging, maar ze is trots dat ze de opdracht uiteindelijk naar volle tevredenheid heeft vervuld.

Peter Crombach

**Atelier Spoordijkstraat 18, Hoensbroek.
Open atelierdagen op 26 en 27 november
en op 10 en 11 december 2011, telkens
van 11.00-18.00 uur.**

